

fulgte efter min Tale, udtalte jeg som en historisk Kendsgerning og som noget, der ikke var Grund til at nære nogen Tvivl om, at Medlemmer af Socialdemokratiet havde stillet Forslag om endog at nægte Bevillinger, der hidrørte fra bestaaende Love. Herpaa svarede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at jeg havde været saa dristig at paastaa, at Socialdemokraterne ved at stemme mod Bevillinger var kommet i Strid med bestaaende Love, og han sagde: „Det ærede Medlem“ — altsaa jeg — „kan ikke nævne et eneste Eksempel paa, at vi ved vore Afstemninger her har været i Strid med bestaaende Love.“ Nu har jeg jo i de Aar, jeg har siddet her i Tinget, lært det ærede Medlem saa meget at kende, at jeg var klar over, at det, at jeg paa Stedet nævnede saadanne Eksempler, naar jeg ikke med det samme kunde dokumentere dem til Punkt og Prikke ud af Tidenden, vilde ikke have gjort noget Indtryk paa ham, og derfor valgte jeg at tie. Jeg har saa siden forlangt Ordet, og nu skal jeg give det ærede Medlem Eksempler.

Der blev i 1901 vedtaget en Lov, der stadfæstedes den 20. December 1901, om Anskaffelse af nyt Felttskyts. Denne Lov bestaar af to Paragraffer, det er kun faa Linier, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse dem. Loven hedder „Lov om Bevilling til Anskaffelse af nyt Felttskyts“, og dens § 1 lyder saaledes: „Der bevilges indtil 5 Mill. Kr. til Anskaffelse af nye Feltkanoner med Affutager, fornødne Ammunitionsvoogne og Ammunition samt øvrigt Tilbehør“, og § 2: „Af det i § 1 nævnte Beløb kan der anvendes indtil 250,000 i Finansaaret 1902—03 og Halvdelen af Resten i hvert af Finansaarene 1903—04 og 1904—05.“ Loven siger altsaa i § 1, at der skal bevilges 5 Mill. Kr., og Spørgsmaalet er: Har det ærede Parti ved sin Afstemning i 1902—03 over Ændringsforslag til Finansloven for 1903—04 været i Strid med den bestaaende Lov? For at bevise dette vil jeg henvise til Rigsdagstidenden 1902—03 Tillæg B., Sp. 463, hvor Ændringsforslag Nr. 158 er anført. Det er stillet af det ærede Medlem og hans Parti og lyder saaledes: „Kontoen i Henhold til Lov om Bevilling til Anskaffelse af nyt Felttskyts af 20. December 1901: 2,375,000 Kr. udgaar“, og det stemte det ærede Medlem og hans Parti for. Tidenden viser, at der blev afgivet 8 Stemmer for dette Ændringsforslag, og jeg tager ikke fejl, naar jeg gaar ud fra, at det var Socialdemo-

kratiets Stemmer. Det samme gentager sig Aaret efter. I Tillæg B. fra 1903—04 Sp. 661 vil man se, at det ærede Parti har stillet det samme Ændringsforslag, som det stillede Aaret før, om, at denne Bevilling skulde udgaa. Partiet stemte altsaa her for ikke at respektere den forfatningsmæssigt givne Lov, og følgelig er dette et sikkert Eksempel paa, at det ærede Medlem ikke har Ret, naar han paastaar, at jeg ikke kunde nævne et eneste Eksempel paa, at det ved sin Afstemning har været i Strid med bestaaende Love, thi naar Loven siger: der bevilges 5 Mill. Kr., og Partiet stemmer mod denne Bevilling, er Forholdet klart nok.

Det ærede Medlem har ønsket et Eksempel. Jeg skal give ham nogle Eksempler. For øvrigt har det sin Interesse, synes jeg, i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at jeg ser paa den Sag ganske paa samme Maade som den nuværende højtærede Konseilspræsident — Chefen for den Regering, som det ærede Medlem yder sin værdifulde Støtte —, der den Gang var Venstres militære Ordfører. Under Forhandlingen i Folketinget i Samlingen 1903—04 udtalte det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), den nuværende højtærede Konseilspræsident, ifølge Tidenden Sp. 4463 overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der havde bebudet, at han vilde hjemsege det ærede Medlem i Ringstedkredsen og gøre ham stor Skade, følgende, som den højtærede Formand maaske tillader mig at citere: „Ringstedkredsens Vælgere ere ikke saa tungnemme, at de ikke kunne indse, at naar man vedtager Underofficerslønningslove til et Beløb af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., saa maa man betale Lønningerne bagefter, og det nytter ikke det mindste, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Partifæller i Finansudvalget og derefter i Salen stemme for betydelige Nedsættelser i de militære Budgetter, som man ikke kunde vedtage uden at gøre Brud enten paa bestaaende Love eller disses nødvendige Konsekvenser eller i hvert Fald paa hele det Forhold, der er etableret og grundlagt her i Landet, paa hele den bestaaende Hærordning, som vi i Kraft af den Lovorganisation, Staten er, ere forpligtede til at respektere.“ Saa svarer det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Sp. 4468: „Men jeg ved paa Forhaand, at han“ — altsaa det ærede Medlem fra Ringsted — „ikke er i Stand til paa noget eneste Punkt at paavise, at vi have gjort os skyldige i Krænkelser af